

Zofia Wartołowska

Chlewnia, pow. Grodzisk Mazowiecki

Informator Archeologiczny : badania 1, 205-206

1967

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

nie majdanu. Wykop długości 25 m, szerokości 2,5 m podzielono na 5 ćwiartek. Na ćwiartce najwyższej (nr 1) pod warstwą humusu zalegała warstwa kulturowa bogata w zabytki, pod nią odkryto jamy o różnej głębokości. W pozostałych ćwiartkach jamy wyodrębniły się bezpośrednio pod humusem.

Stwierdzono istnienie osady kultury promienistej (7 jam paleniskowych okrągłych i prostokątnych oraz 3 trapezowate bez śladów ogniska). Wyodrębniono też kilkanaście jam posłupowych. Materiał z jam należy w większości do kultury promienistej, m.in. puchar na ażurowej nóżce typu Budakáğz (forma znana tylko z terenu Węgier), a także obsydian, dwie miniaturowe siekierki kamienne i trzy ciosła kościane.

Poza tym na stanowisku stwierdzono obecność ceramiki - w humusie: średniowiecznej, wczesnośredniowiecznej, z okresu wpływów rzymskich, kultury łużyckiej i kultur neolitycznych: sznurowej i lendzielskiej. Wyodrębniono też skupisko ceramiki wczesnośredniowiecznej z IX-X w. Nie natrafiono natomiast na żaden ślad umocnień obronnych.

Badania będą kontynuowane w 1968 r.

C H L E W N I A,
pow. Grodzisk Mazowiecki

Zespół Badań nad Polskim
Średniowieczem UW i PW

Badania prowadziła doc.dr Zofia Wartołowska, finansował WKZ w Warszawie.

W b.r. rozpoczęto badania sondażowe na grodzisku. Prace trwały ok. 2 tygodni. W latach następnych przewiduje się ba-

dania systematyczne.

CO N D O R C E T, dep. Drôme, patrz średniowiecze
Francja

O Z A J E - W Ó L K A, WKZ w Białymstoku
pow. Siemiatycze

Badania prowadziła mgr Krystyna Chilton, finansował WKZ
w Białymstoku.

Prace miały charakter ratowniczy. Na omentarzysku które
tworzyła grupa 10 kurhanów, przebadano 9 grobów z ziemnymi
nasypani średnicy ok. 8 do ok. 12 m i wysokości od 0,3 do 1 m.
W niektórych kurhanach występowały luźno kamienie niekiedy
tworząc skupiska.

W kurhanach występowały pochówki ciałaopalne, bezpopielni-
cowe. Spalone szczątki kostne zalegały na dawnej powierzchni
terenu u podstawy nasypu. W kilku kurhanach znajdowały się
one wraz z węgielkami drzewnymi i uławkami ceramiki pomiędzy
kamieniami.

Materiał zabytkowy to gwoździe żelazny i ułamek sztabki że-
laznej, ułamki naczyń obtaczanych, zdobionych ornamentem fa-
listych lub poziomych linii. Kilka fragmentów naczyń nawiązuje
kształtem do ceramiki z X-XI w. z obszarów nadbuskich.

Dalsze badania grobów kurhanowych na omentarzyskach
wczesnośredniowiecznych Podlasia pozwolą sprecyzować chrono-
logię i przynależność kulturową tej wyróżniającej się i mało